

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések felvételnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsdejében, valamint hirdetések s nyilttíri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban. — Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.

helyben háshor hordva:
 Egész évre . . . 8 frt.
 Fél évre . . . 4 „
 Negyed évre . . . 2 „
 vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . 9 frt — kr.
 Fél évre . . . 4 „ 50 „
 Negyed évre . . . 2 „ 25 „

Néptanítókknak helyben:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Fél évre . . . 3 „
 Negyed évre . . . 1 „ 50 „

Néptanítókknak vidéken:
 Egész évre . . . 7 frt — kr.
 Fél évre . . . 3 „ 50 „
 Negyed évre . . . 1 „ 75 „

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal:
 Sötét s esendes utca sarkán, Hofeneder-fele házban, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
 Bőrmertelen leveleknek fogadtatnak el. Kéziratok nem adának vissza.

Szerkesztővel értekezhetni:
 d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-ól 5 óráig.

A szélduda.

— Megyei közgyűlés után. —

A szélduda tudvalevőleg egy igen primitív zene-instrument; a mi azonban nem gátolja abban hogy ~~chekőleg~~ fölfuvalkodott, széllel-bélelt legyen, s adjon magából minél ildomtalanabb hangokat. — S mikor az ember valamely börtől nekikevüti műveletlen parasztot a szélduda kíséretében lát végigtántorogni az utcán, s látja annak elbizakodott tekintetét, leolvassa arczáról: „nem félek az istentől se!” — akkor, ha éppen kedve van ehhez hasonlatost keresni, gondoljon vissza a lefolyt megyei közgyűlésre. A szuffolt teremben az előadók egyhangú fölolvásásai hozzá a halk zsigongás a szélduda mindig egyforma dudolását juttatta eszünkbe s a közben föl fölhangozott főispáni szót, mely soha mást nem tartalmazott, mint hogy „észrevétel nem tétvény, határozattá vált” — az egészet mintegy dallamszerűvé tette s ha a hasonlatot ki akarjuk egészíteni, gondoljunk hozzá a legfekete-sárgább kormányparti mamelukot, a ki mellét verdesye büszkén így kiált föl: ime ez az én megyém, a kedves mameluk-megyé! Mit ti kintornások, a kik csak három nótát tudtok Minekünk elég egy nóta is, de az hatalmas nóta, mert részint bánknóta, részint „muszjá”-nóta, már pedig ez a kettő együtt igazi muszkygönyörűség.

A szélduda nagyhangu de mindig egy nótát fújó gájdása kigunyolja a verklit, mely szomoruan hajlja a „jaj de fáj” t. A gájdás Tisza Kálmán, a szerény verklis a nemzet.

A szélduda — az Tisza küséges sajtója, mely az ő jól betanult egy nótáját úgy elfújja, hogy jobban se kell.

Valahányszor a kintorna az ő szerény mivoltában, igénytelen egyszerűségében megszólal, elpanaszolva a nemzet bánatát, — a szélduda mindannyiszor fölroffen, gunyolódva, kinevetve a jámbort s elbizakodva esik neki a fuvókájának, hogy kidagadt képpel bődítse végig azt az egy nótát: ti koldusok, mi urak, ti sirtok, mi nevetünk, ti panaszkodtok, mi mulatunk, tietek a verklit, mienk a szélduda, ez annyit jelelt, hogy tietek az erőtlén sóhaj, mienk a hatalom-érzet elbizakodott ásitása.

Jellemző különösen az a henezegő dudaszó az oly kormányparti lapok vezérnótáiban, melyek még azt se álladják szemére vetni az ellenzéki verklisnek, hogy „nincs hol tányéroznia”. Persze a duda végig tányérozza a megyei potentátumokat s túszojt meg-tömvé protekziós piczulákkal, — ki-neveti az ellenzéki verklit.

Az ellenzéki azonban nem a tányérozás sikere reményében fujja el keseredett dalait, — annak nincs ezél-

ja ezzel hasznót, anyagi előnyt biztosítani magának, ellenkezőleg jól tudja, hogy jutalom helyett a többség közönyét fogja elviselni, de ezélja: megmondani az igazat „et salvare anima sua!”

*

A lefolyt megyei közgyűlés nyomdokaiba lépett néhány év óta lefolyni szokott elődeinek.

Szép számban megjelent bizottsági tagok egyhangu referéda, határozatot kimondó főispáni szólam, — s ezzel egy negyedévre befejezte hivatását az autonóm jogokat gyakorló törvényhatósági testület.

Azt vetik szemre, hogy — hát azoktól várjuk el a föl szólalást, a kik egyetértenek mindenkor, mindenben.

Miért nem teszi az ellenzék, mely nincs megelégedve a dolgok folyásával? Legyen, hogy igazuk van. De tegyék kezüket a szívükre s vallják be, hogy nagy szegénységi bizonyítványt produkál a többség akkor, midőn mindig mindenben egyetért a megyei potentátokkal. Őnzert az, ha nem merik véleményüket nyilvánítani szemben egy szolgabírói s jegyzői haddal támogatott főispáni veleménnyel?

Sem ezt a többséget, sem ezt a fölényt nem irigyeljük a jelenlegi kormányparttól.

Szomorú jele az az időknék, me-

lyekről majdan ugy regélnék unokáink, mint az olygarcha hatalmaskodásokról.

De bár bizzanak, reménykedjenek az elbizakodott gájdások. — mi jóslunk s jóslatunk be fog teljesedni.

Jöni fog, mert jöni kell. . . .

Vámbéry Ármin tanár az angol-orosz viszályról.

A „Pester Correspondenz” a következőket teszi közzé: Vámbéry Ármin tanár angol-orosz előadásaiban a középszászi orosz hódító politika legközelebb álló következményeit fogja fejtegetni. Mindamellett, hogy e kérdésnél elkerülhetetlenül világításba kell helyezni a Gladstone kormány hibáit és mulasztásait, Vámbéry Ármin mégis mint Angolország kiprobált barátját üdvözli még az angol szabadelvű párt is. Megérkezése után mindjárt az első napon Granville lord külügyminiszter fog vele értekezni, körútjában pedig angol tanítványai: az ismert úr Mr. Marvin és Mr. Burgar fogják kísérni. Edinburgban Vámbéry Ármin Carl of Rosebery miniszter vendége lesz. Bécsben az angol főkonzul Phipps, a „Times” levelezője Mr. Brinsley Richard és a „Daily Telegraph” levelezője Mr. Lawino, továbbá egy angol deputazio fogadják Vámbéry tanárt, a ki ott és Angolországban, s mellet, hogy lepezletlenül fogja nézeteit az angol-orosz viszályról nyilvánítani, — ki fogja jelenteni, hogy ő e kérdésben mint magán ember — és szakember saját egyéni nézeteinek ad kifejezést, és nincsen arra nézve missziója, hogy ez alkalommal a magyar közvélemény hangcsövéül szolgáljon. Tudja azonban, mint

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Megnyugvás.

En a bünt soh'ae tatarostam,
 És az erénynek papja voltam,
 Törvén szivemmel ott bolyongtam
 Tömjéntől terhes csarnokokban

Az élet ezer vádja ellen
 Bár volna ok, én ki nem keltem,
 Megnyugvást máshol nem kerestem,
 Csak önmagamban és — szivemben.

Engem nem értett soha senki,
 Rokon kebelre nem találtam,
 S megnyugvást féltem ott keresni
 Hol anyai milók — a halálban

Ha bánt az élet kinja, terhe,
 Hosonánt zéngék Istenemnek:
 Oh boldogabb így bár leverve,
 Mint a kit végkép elfelednek.

Lévay Sándor.

Hogyan jutott a Bácska zsidó kézre?

— Humor-esz —

Mert hogy zsidó kézre került Bács ország, áll mint hogy a baronyai ember tarisznyával megyen az Isten lázába is, és hogy én ezt imitten világgá kúrtolom, te szed az azért: lát ha valaki főt. Zimándy úrhoz juttatván e hatlakot, ő megintperlálja a belügyminisztert, s minthogy az alább felhozandó tények ekesen beszélnek, ezen

interpellációból napirend fog kivácsoltni és Seyllak és Charybdisek után demisszióig vitetik a kabinet. Ilyeténmód Zimándy úr csakugyan salvatora leend a keresztény szocietásnak, s az erdem fejébe a generalisai bársonyszekre juthatnak. A fölséges nép pedig megint szakállal fogja mérhetni a földet. . . . És ez Eldorádóért minden áldozat eskély.

Történt légyen pedig a dolog következőképen:

Bácskában, Baranyában és Tolnában öreg ember-elmékezet óta, mint a regeszérü bolygó, koldulni jár a vén Abraham zsidó. Meggönyvedt, szikár alakja, resztköz kezei, ezer barázdával szántott, beesett orczája világtól fosztott szemei és a hófóhér szakállát örökös imával rezgető ajkai mindenkoron felé hajlították a három megyében lakozó hitsorsosai adakozó karját.

Ezen individualis előnyein kívül még egy nagy szerencse érte a vén Abrahámot. Vagy 17 tavasszal ezéltöt ugyanis, feldehletlen neje, a jobb kezétől megfosztott Szára egy leánygyermeket ajándékozott a boldog Abrahamnak. Szára röviddel ezután elhunyt ugyan, de Abrahám nagy fájdalommal (mert Szára siránkozó könyörgése mindenkit alamasnáskodásra indított) idővel mégis enyhíté azon szerencsés körülmény, hogy kiviláglott miszerint kis leánykáját Rakhel a gondviselés — némasággal áldotta volt meg.

Rakhel majd felesperedett, s ezenül kéz a kézben barangoltak faluról falura. Lépteik alatt nyögött a föld, s az utszéli kö könyvet sirt utánuk. Edipust így küldé világgá a bosszultó Nemezisz. Bácska, Baranya és Tolna kondor haju, héber ifjai boldogan nyujtották fillereiket a némán könyörgő Rakhelnek. Hisz' a mindig forró kezének delejes érintése felért a garassal, és az olajbarna szemében mindenkere bőditóan csillogott egy kösöző könyesepp.

A koldusok statistikája legjövédelmzőbbeknek állítja a londoni utcaszarkokat. Protestalunk! sőt ezennel constatálnak szeretnők vélni, hogy a bácskai zsidók marka e tájt tágabb volt ama világvárosi templomjáróknál.

De legjobban tudta ezt a béna Jekel, a Bácska egy másik parazitája. Es keservesen szenvedett is ez igazság terhe alatt. Mert valamiképen hajdanában azon nyomon, a hová a kutajefű tatar lova lépett, nem sarjadt ki többé a selyemű, ugyan azonban képpant a szeme Bácskában, Baranyában és Tolnában azon koldus zsidónak, ki a vén Abraham és ifju Rakhel sarkát követte. De meg elebűk kurtúli sem igen volt hasznos, mert őket minden adakozni vágyó a tulajdon édes koldusainak nézte s hovatovább kiféjűdött az a nézet, hogy az ősz Abraham és barna Rakhel istapolása elég az üdvösséghez.

Ez volt a helyzet szignaturája, midőn egy nem rég mult nap alkonyatán a béna Jekel a morovcezi nagy-vendéglő istállójába látjuk fordulni. Fárdatlan ter meg im, napi „munkája” után, szebe ürességgel csak szive kesertésére nagyobb. Nem, nem! Ez tovább nem maradhat így. A gyermek álmát, az ifju ábrándját látja szerte foszolni. Ezért koldulta ő magát keresztül nagy Gálíciaián, szeles Magyarországon. — Visz-tulától Aldunág? Es lelkeben telmerülnek gyermek éveinek emlékei. Ott látja magát isteben boldogult édes atya előtt, midőn az megtért hosszú „üzletutjáról”, és elbeszélte neki élményeit. Aztán ismertette vele a nagy Magyarországot tal jalakulatát: merre járható könyveben, merre nehezen de rövidben. Beszél az ország terményi viszonyairól: hol terem a jó bor, hol a jó buza, közgazdasági helyzetéről, de főképen nekégen jellemeiről. S ez utóbbit nagy élelműséggel, kiváló behatáon tárgyalta a boldogult. Boncolta kerületenkint, majd megyenkint, végre városunkint, sőt még családunkint is.

S im, a gyermek — Jekel mosolyog. Áhitattal hallgatja atya szavát, rajongó lelke látni véli a festett tájakat, de különösen az igéret földjének esetetl tejjel mézzel folyó Bácskát, s neki pirult arczával sóhaj-tja: „Oh ha én egyszer Bácskában lehetnék — koldus! . . .”

— Ezek itt művefélék, mondá Zsófi kisasszony, egy pillanatra megálván, miközben gyöngéd tekintettel nézegette a virágokat.

— Ah! — kiáltám önfelédten, medve fülek! . . .

E szavakat oly nyomatókkal ejtém ki, hogy magam is megijedtem ügyetlenségemen. Éreztem, hogy reszketek, és vissza akarván szerezni bátorságomat, pedáns és negédes hangon hozzátettem:

„Primaula auricula.“

E szavakra szomszédnóm hirtelen megfordult, szemét merőven arcomra függeszté, a tanu új t. valóság enclén re m. tenyegető hangon szólt:

— Te loptad el könyvetem!

Arcomat szégyen pir fuotta el.

— En, kisasszony? — vitatám arczátlanul, e udalkoztat szinleve.

— Igenis, te! ne tagadd! . . . Orrod elárulja!

Síralmas módon csüggesztém le fejemet.

Már csufosan elkergetve láttam magamat Zsófi kisasszony alál. Anékiül, hogy szememet felemeltem volna morgóm:

— Igen, kisasszony; — de oly halk hangor, hogy ezen hangból magok a virágok is megérthették bönömnek bevallását.

Zsófi kisasszony hallgatott, aztán szí gőn hangon szólt hozzám.

— Keresd meg a könyvet, és hozd el a tőzön szobamba.

Engedelmeskedtem, haza mentem, elővontam a könyvet rejtekhelyéből, aztan pedig visszatértem szomszédnómhoz. Műlön a szobába léptem, Zsófi kisasszony karszékelben állvo t. falon, és mellette, egy kerek asztalkán, észrevettem a lekatoknövel kivont szekrénykét.

(Folyt. köv.)

Felhasz. szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
MOLNÁR GYULA.

Nyilttér.

Köszönet-nyilvánítás.

Azon mélyen tisztelt közönségnek, mely a f. hó 28-án végbement Stein Márk gyász szertartása alkalmával szíves részvételének és emélységi jelenlétével is kifejezést adott, e helyt öszinte köszönetét nyilvánítja.

Zomborban, 1885. április hó 29. én
a gyógyszerő Stein-család.

Egy gyönyörű konsol tükörrel ingyen!!
Minden negyedében egy értékes tárgyat sorolunk ki előfizetők között teljesen ingyen. Így az első negyedben egy faragványos konsol-asztalt tükörrel sorolunk ki. A kisorsolt tárgyak értéke sohasem lesz kisebb 80 ftinal.

A közönség kedvezményében akar részesülni, az összes április végéig az „Élet“ czimű folyóiratra, mely teljesen új iradalmi árány fog képviselni s nagy felújított fog kerem az női körökben is a közönség.

Az „Élet“ kiállítása díszes lesz s minden hónapban egyszer jelenik meg s előfizetési ára negyedeven csak 1 forint.

Előfizetők április végéig az „Élet“ kiadóhivatallal: Budapest VII. kerület, Dohány-utca 54. sz. I. em. 14. ajtó alá intézendők.

Az „Élet“ szerkesztője egyik ismert írónk lesz „Unitarius“ név alatt.

Az első szám április végén jelenik meg.

Hirdetések.

KÖLCSÖN 5⁰/₁₀₀-ra

feldbírtokra amortisatio utáni törlesztéssel és pedig 25 évre tőke törlesztés 2¹/₂ a/100 40 évre 1¹⁰/₁₀₀ a/100. — Jó any gból épített házakra csakis 25 évi törlesztésre kölcsön szerezhető. Haz kölcsonnál az előirt becslesi költség előre leteendő. Ugyancsak iródom utján közvetítetik mindennemű gazdasági gépek beszerzése, beszerzése leheto legrovidebb idő alatt, nemkülönbén elvállaltatnak mindennemű

tőzsdei megbízások

keresztülvittele, u. m. értékpapírok bevasárlása és eladása a lehető legelőnyösebb feltételek és mérsékelt provisio mellett. — továbbá elvállaltatnak megbízások a fővárosban házak és nyaralók vétele és eladására a lehető legelőnyösebb visszafizetési feltételekkel; végül az országos kiállításban résztvevőköt, különösen iparosok és kereskedőköt eloadatati megbízás képviselőköt végigt a kiállítás tartamára, ugy ezikkel lapok utáni hirdetéssére a főváros és az öszes vidéki lapokban. — Vidékiektől válsz blyg-ge keretik. — Tisztelettel Pollák János, Budapest, VII. kerépesi-ut 40. sz. I. em. 17. 10-3

Amerikába.

legzelszerűbb, legolesóbban

Reif Arnold utján

Bécs I. Pestalozzi-utca 1. sz. e bran che-ban a legrégebb cég.

Tudósítás s prospektus díjtalanul.

HERBABNY GY.

növény kivonats:

„Neuroxylin.“

elismert kitünő szer

köszvénybajokban,

mindennemű

rheuma és idegbajokban

mint reumatikus és ideges arczfájalmak migránék, oldalfájdalom, [schias], fülcsak gatas, reumatikus fogfájás, kereszt- és kulcs-fájdalmak, góresók, általános izomgyengesége a reszkedéseknek, álmatlanság, a tagok dermedtsége hosszabb gyaloglás vagy előhaladott kor folytán, elgyogyított sebek ben való fájdom betegeség ellen.

A Neuroxylin bedörzsölésektől szolgals s gyógyszerje polgári s katonai kórházakban bebizonyult. 20-19

Elismerő iratok:

Herbabny Gyula gyógyszer. urnak Beesben.

Kérem a szerkesztőkönk ímet 5 üveg „Neuroxylin“-t (vörös szomszagos) postai utánválttal küldöni. Ezen idegcsillító szer kitünő hatásu. Vilyan jan. 16-án SCHUCH VINCZE, borkeresk.

Mindenek előtt tisztelt aram: ószinte köszönetemet kell kifejezni ama hatóság „Neuroxylin“-ét mely nekem rendkívüli szolgálatot tett. A köcsöng-fájdom látszóan minidert az „Élet“ kiállitáson enyhült s a folyóiratnál teljesen elmiradt. Másoktól megkértem, szánassék szám kitünő szeri megbízást, kérem a javaság az erősebb fájdom elűválteti megküldeni.

SURANY JÁNOS háziorvos.

Hívtetla Post Bolyköté Maruz 1884. jan. 6-án.

Mintán az én növény-kivonata „Neuroxylin“ az én éremmel kitünő szernek bizonyult s ennek folytán lapomnál teljesen meggyógyultam, kérem önök számára melleskét csemet. Ilyesféle iratokot k. a veséget a jobb szomszagos kiállításra küldöni. Vilyan Magyarorszag 1884. jan. 24. SCHUCH VINCZE borker.

Arak: 1 üveg (zöld csom.) 1 frt. 1 „eresebb“ mi-üveg (vörös csom.) köcsvény rheuma és merevség ellen 1 frt. 20 kr. postával 20 kr. csomagoltan.

Minden üveg ellenőrzés szempontjából az itt látható hatóságilag bejegyzett védjegy szolgál, ameire ügyelni keretik.

Központi szállitási raktár a vidék számára. Beesben. Apoth. „zu Barmherzigkeit.“

Herbabny Gyula, Neubaub, Kaiserstrasse 90. Elos raktár Magyarorszag számára Bpsten Török Jozsef gyog. szeresznél kiraly-utca 12. Továbbá raktárak a következő uraknál. Eszék I. C. Dienes. Pocsott Kovács M. N. Beeskerék Menezser E. Lugos. Vörtes L. Petervárad Deodatt. Szeged Kovács, Barcsay C. Temesvár Tarcsay B. Zahner O. Steiner F. WersetzMüller O.

KRONDORFI

Savanyu-Kút

„STEFANIA”

Koronaherczegnő forrás.

Trieszt 1882
arany érem.

Szénsavdús természetes, alkalikus asztali viz, egyuttal gyógyviz a gyomor-szerveknél, légzés- és hólyagbántalmakuál. — A krondorfi tekintélyes orvosainak vegyelemzése szerint minőségileg első rangot foglal el az ausztr. alkalikus savanyuvizek közt.

Kutvállalat Krondorfban Karlsbad mellett.

Raktár Zomborban: Weidinger S. és Zs. és Falcione Gusztáv urak kereskedéseiben.

Minden ásványvizkereskedésben és restauratióban készletben van.

borderítő-szer.

Egy ismert magyar, halotn-vidéki borkereskedő feltalalta azon borderítő szer, mely a legértékesebb és legzavarosabb bort is 3 nap alatt kristályosíttatja, s a nélkül, hogy főnyesse tesze, a nélkül, hogy a borban utóíz, vagy tutezárságnál a legeszkélyebb csapadékot hagyja az üvegben. Ezen szer több pinczeben használta s az utóbbi vevőlegyekben tört s nagyobb vevőlegyekben is 2 év óta a legnagyobb sikerrel használják. 10-és palackok ára 2 frt 30 kr. Minden üveg használati utasítással küldetik. Megrendelhető: Budapesten a „Munkáért“ kiadó hivatala utján: IV. ker. Lipót utca 6. szám. I. em. 12. ajtó. 12-5

Magyar-Francozia

Biztosító-Részvény-Társaság.

Részvénytőke: négy millió frt. aranyban.

Tartalék: 4,359.619 frt 06 kr.

Van szerencsénk értesíteni a n. é. közönséget, hogy

főügynökségünk N.-Zombor és környékére

Hrabovszky és Sztrilich

urakra ruháztuk.

Ajánljuk annál fogva, nevezett képviselőinket a n. é. közönség nagybecsi bizalmába.

Magyar-francozia biztosító-részvény-társaság Budapestben.

Hivatkozva a fentebbi értesítésre, van szerencsénk a t. gazdaközönséget az általuk képviselt „Magyar-francozia biztosító-részvény-társaság”-nál leendő biztosításra felhívni.

Elfogadunk biztosítási ajánlatokat a legelőnyösebb feltételek mellett:

- a) tűzkarok ellen, épületekre, ingóságokra, szalmás és szemes terményekre;
- b) jégkárok ellen, azon általánosán kedvelt feltétel mellett, hogy az alapdíjnak csak 50% illetve 20%-ka fizetetik előlegesen, míg a leengedett víz csakis azon esetben fizetendő — illetve a kártérítési összegből levonatik — ha a biztosított termény után 5% vagy azon felüli kártérítési összeg állapittatik meg.
- c) Kötünk a jégbiztosítási ágazatban is hat éves biztosításokat oly feltételek, kik évenként legalább 200 frt díjat fizetnek. Részükre az évi fizetményük 20% át, a társaság tartalékba helyezi, ugy, hogy a 6-k év, a felzaporodott tartalékból fedeztetik; vagyis, ha a 6-ik évben nem nagyobb a biztosított összeg mint az előző évek voltak, az esetben ingyen van biztosítva;
- d) az szállitányi karok ellen, vizen és szárazon szállított javakra;
- e) az ember életére, mindenféle módozatok szeriint. Ez ágazatban — a Magyar francozia által egyedül kultivált — kisorsolások kombinálók, közkevelteseknek örvendek.

Mindennemű felvilágosítással és életbiztosítási díjtáblázatokkal készséggel szolgálunk

Hrabovszky és Sztrilich

főügynökök.